

РЕШЕНИЕ

№ 3442

гр. София, 22.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 28.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **5870** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от М. Г. Ш., срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-280-2600/2935 от 02.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, Разплащателна агенция в частта, с която е отказано финансово подпомагане по СЕПП в размер на 57 530.88 лева и по СНДП в размер на 24 849.44 лева.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Твърди се, че не е образувано от административния орган административно производство, както и жалбоподателят не е уведомяван за съществуването на такова и не му е била предоставена възможност да представи доказателства с оглед защита на правата си във връзка с установените застъпвания на заявените от него за подпомагане БЗС-та. Жалбоподателят счита, че констатираните малки отклонения и разлики между заявените и установената при проверките площ може да се дължи на неточно очертаване и излизане извън границите на определената като допустима за подпомагане площ, както и на това, че заявяването на площите от него е извършено по един картиен материал, а впоследствие е било извършено ново заснемане. Претендира се от съда да постанови

съдебно решение, с което да отмени уведомителното писмо в оспорената му част, както и да присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на разноски по делото, както и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 19.03.2010 г. жалбоподателят /с уникален регистрационен номер /У./ 181464/ е подал Общо заявление за плащане на площ за 2010 г. за подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/ и по Схема за национални доплащания на хектар земеделска земя /СНДП/, с приложени към него таблици на използваните парцели /данни за идентификация/ с посочени култури – твърда пшеница, мека пшеница, ечемик, рапица, слънчоглед и кориандр.

Във връзка с така подаденото заявление при извършени административни проверки са установени наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин, за което жалбоподателят е бил уведомен с писмо изх. № 20890/2010 г., връчено на служител във фирмата на 21.09.2010 г. Към писмото е приложена таблица на установените застъпвания, в която са посочени номерата на парцелите и лицата, които също са ги декларирали, както и карти на установените застъпвания. На жалбоподателя е дадена възможност в 10-дневен срок да представи документи, доказващи правното основание за ползването на земеделските земи. Указано му е, че при неявяване и непредставяне на документите застъпените площи ще се считат наддекларирани. По делото няма данни жалбоподателят да е изпълнил указанията във връзка с установените застъпвания и застъпването да е разрешено в негова полза.

С уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-280-2600/2935 от 02.10.2011 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” е отказал финансово подпомагане по Общото заявление за подпомагане за 2010 г. на жалбоподателя, поради констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане в част от заявените БЗС-та за сума в размер на 57 530.88 лева за СЕПП и за сумата в размер на 24 849.44 лева за СНДП. Към уведомителното писмо, като неразделна част от него, са приложени таблици, представляващи начина на формиране на общия размер на отказаната за подпомагане наддекларирана площ – по СЕПП 82.67 ха и по СНДП 82.67 ха. Съгласно таблицата, определяща размера на финансовото подпомагане, по СЕПП и по СНДП оторизираната сума е общо в размер на 397 594.69 лева.

Така издаденото уведомително писмо е било обжалвано от жалбоподателя и е образувано адм. дело № 2086/2012 г. по описа на Административен съд – София град, Второ отделение, 38 състав, по което с решение № 5878/05.11.2012 г. съдът е отменил уведомително писмо изх. № 02-280-6500/2935 от 02.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция в частта, с която са определени като недопустими за подпомагане площи в общ размер на 82.67 ха., като е

приел, че същото е немотивирано. Съдебното решение е обжалвано от Държавен фонд „Земеделие“ пред Върховен административен съд, който с решение № 7478/03.06.2013 г., постановено по адм. дело № 234/2013 г., е отменил решението и е върнал делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Административен съд – София град, като е приел, че уведомителното писмо е мотивирано и е дал изрични указания при новото разглеждане да се обсъдят приетите по делото доказателства, включително и приетата по делото съдебно-техническа експертиза.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по адм. дело № 2086/2012 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 38 състав, е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице ортофотокартата, послужила за определяне на допустимите площи за 2010г., е изработена въз основа на самолетни снимки от 17.09.2010г. За парцелите, заявени от жалбоподателя, няма извършени полски проверки. Вещото лице е работило с предоставените снимки от Министерството на земеделието и храните /МЗХ/. В някои парцели вещото лице е установило годни за подпомагане площи, които не са били включени – вещото лице е изчислило площта им със софтуера на МЗХ. Експертизата установява разлика в допустимата за подпомагане площ в следните парцели: БЗС 00758-10-2-2; БЗС 00758-41-1-4; БЗС 05952-159-1-2; БЗС 05952-185-1-2; БЗС 95952-190-1-2; БЗС 05952-211-1-2; БЗС 05952-74-1-1; БЗС 62921-336-1-2; БЗС 62921-71-2-1 и БЗС 65406-54-1-2. Вещото лице е определило общият размер на недопустимите за подпомагане площи 81.22 ха по СЕПП и СНДП, след като административният орган е определил недопустими площи в размер на 82.67 ха по СЕПП и СНДП, както и процента на недопустимите за подпомагане площи за СЕПП и СНДП от вещото лице е определен на 5.17 %, а от ответника на 5.26 %.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – жалбоподателят е уведомен за оспорения акт на 26.10.2011г., видно от представена по делото куриерска разписка, а жалбата е подадена на 07.11.2011г. до съда, чрез административния орган, съгласно пощенското клеймо на приложен по делото пощенски плик, т.е. жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл. 20а от ЗПЗП, съгласно който изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС /чл. 11а от ЗПЗП/, като съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Доколко уведомителното писмо в обжалваната му част е издадено при спазване на

установената от закона форма и е мотивирано, то съдът в настоящото съдебно производство не следва да се произнася, тъй като със съдебно решение № 7478/03.06.2013 г., постановено по адм. дело № 234/2013 г., което е задължително за настоящата инстанция, ВАС е приел, че уведомителното писмо е мотивирано и съдържа фактически и правни основания.

Настоящият решаващ състав намира обаче, че оспореният административен акт е издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват основателни.

Видно от оспореното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по СЕПП административният орган е посочил, като правни основания - чл. 43, ал. 3, т. 1, т. 4 и т. 5 от ЗПЗП. Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗПЗП не се подпомагат земеделски площи и парцели, които са с размери по – малки от определените по чл. 39, ал. 2 от ЗПЗП, а по т. 4 – площи, които не се стопанисват. В процесния случай от приетите по делото писмени доказателства, включително и от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, не се доказва по отношение на заявените от жалбоподателя БЗС-та наличието на основанията по чл. 43, ал. 3, т. 1 от ЗПЗП, а именно, че се стопанисват площи, по-малки от определените по реда на чл. 39, ал. 2 от ЗПЗП. Следва да се има предвид също така, че и в самото уведомително писмо не е посочено конкретно БЗС, за което да се твърди, че е маломерно. Настоящият съдебен състав намира също така, че в настоящото производство остана недоказано по отношение на части от някои от посочените в уведомителното писмо БЗС-та, че тези части не се стопанисват и правилно са приети от административния орган за недопустими по чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП. Видно от заключението на вещото лице по приетата съдебно-техническа експертиза една част от определените за недопустимо площи от БЗС 00758-10-2-2 / площ от 0.85 ха/, БЗС 00758-41-1-4 /площ от 0.09 ха/, БЗС 05952-159-1-2 /площ от 0.05 ха/, БЗС 05952-185-1-2 /площ от 0.01 ха/, БЗС 95952-190-1-2 /0.13 ха/, БЗС 05952-211-1-2 /площ от 0.01 ха/, БЗС 05952-74-1-1 /площ от 0.05 ха/ и БЗС 62921-71-2-1 /площ от 0.07 ха/ е била обработена земя и неправилно е определена като недопустима за подпомагане.

Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 5 от ЗПЗП не се подпомагат земеделски площи и парцели когато по отношение на една и съща площ са подадени две и повече заявления. По отношение на площите приети от административния орган за недопустими за подпомагане на това основание от една страна от приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че за констатираните застъпвания в две от БЗС-та /БЗС 62921-336-1-2 и БЗС 65406-54-1-2/ жалбоподателят не е бил уведомен и същият не е следвало да бъде санкциониран за тези площи. Поради това недопустимата за подпомагане площ от тези БЗС-та не е била правилно определена и е следвало да бъде само в частта равна на установената реално необработена площ. От друга страна в тази си част уведомителното писмо е издадено и в противоречие с нормата на чл. 34, т. 1, подт. втора от Регламент /ЕО/ № 1122/2009, според който при измерване на общата площ следва да бъде определен толеранс на измерване или резерв от максимум 1,5 m, прилаган към периметъра на земеделския парцел. Максималният толеранс по отношение на всеки земеделски парцел не може да бъде по-голям в абсолютни цифри от 1,0 ха. Видно от посоченото в оспореното писмо е прието по отношение на БЗС 62921-333-4-2, че застъпването е в размер от 0,50 ха, за

БЗС 62921-361-6-2 е в размер на 0.16 ха, за БЗС 62921-88-2-2 е в размер на 0.22 ха, а за БЗС 62921-99-1-2 е в размер на 0.06 ха и за БЗС 65406-54-1-2 в размер на 0.02 ха, което е много под максималния толеранс, посочен в регламента от 1 ха и съответно може да се отнесе към допустимата грешка в измерването. В тази връзка писмото е издадено и в противоречие с материално-правните разпоредби на регламента, които имат пряко действие.

Видно от оспореното уведомително писмо по отношение на БЗС-та, заявени от жалбоподателя за финансиране по СНДП, като основание за отказ са посочени разпоредбите на чл. 47, ал. 2, т. 6, чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 2 от Наредба № 2/21.02.2011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане /Наредба № 2/2011 г./. В тази връзка следва да се има предвид, че нито от приетите по делото писмени доказателства, нито от съдебно-техническата експертиза, се установява, че част от заявените площи от жалбоподателя се явяват недопустими по СНДП, поради наличието на предпоставката по чл. 47, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП - когато кандидатът е заявил повече площи от установените при проверката по ал. 1, или на тези по чл. 2, ал. 2 от Наредба № 2/2011 г. - право на подпомагане по схемата за национални доплащания на хектар имат земеделските стопани, които стопанисват най-малко 0.5 ха трайни насаждения или един хектар за всички останали земеделски площи.

Настоящият съдебен състав намира също така, че оспореното уведомително писмо противоречи и на чл. 58 от Регламент № 1122/2009 на Комисията от 30.11.2009 г. Съгласно цитираната разпоредба, в редакцията приложима към датата на постановяване на уведомителното писмо, намаленията и отказването на помощи, свързани с площи, се преценява по отношение на площи, заявени с една и съща група култури и само за съответната група култури. Следователно, в процесния случай за недопустимите площи, които са заявени от жалбоподателя с код 111020 като твърда пшеница, процентът на наддеклариране следва да бъде изчисляван само спрямо други площи, заявени в същата група, а именно зърнени култури, като мека пшеница, която е с код 111010 и ечемик с код 111060, които са зърнени култури, а не с рапица с код 122030, слънчоглед с код 122 010 и кориандр с код 124020, които пък са технически култури. Единствено за площи, които са от една група или подгрупа култури следва да бъде прилагана разпоредбата на чл. 58 от Регламент № 1122/2009 г., тъй като не съществува правно основание за отказване на подпомагане на площите заедно с различни групи култури, както е направил именно в процесния случай административният орган, постановявайки отказ едновременно за зърнени култури и технически култури. Видно от съдържанието на таблиците на уведомителното писмо определянето на недопустимите за подпомагане площи на зърнените култури – мека пшеница, твърда пшеница и ечемик, е било направено заедно с техническите културите – рапица, слънчоглед и кориандр.

Не на последно място съдът в решаващия си състав приема, че оспорваното уведомително писмо е постановено и при съществено нарушение на административно-производствените правила и на основни принципи на административния процес, установени в чл. 7 и чл. 9 от АПК – принципите на истинност и на служебно начало. Съгласно цитираните норми административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като административният орган е длъжен да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. В случай на установени

несъответствия при кръстосаните проверки административният орган е бил длъжен да назначи допълнителни проверки, с които да установи обективно, всестранно и пълно относимите факти. Като не е направил това ответникът е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила. Допуснатото представлява нарушение и на процедурата, установена в чл. 28, ал. 2 от Регламент /ЕО/ № 1122/2009г. на Комисията /аналогична е разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от отменения Регламент № 726/2004г./, съгласно която данните за наличието на нередности, получени в резултат от провеждането на кръстосани проверки, могат да бъдат следвани от всякаква друга подходяща административна процедура и, ако това е целесъобразно, от проверка на място”. В конкретния случай, след като при извършената кръстосана проверка са открити нередности, е следвало да бъдат извършени допълнително други видове подходящи административни проверки с оглед установяване на действителните факти от значение за случая. В чл. 32 от Регламент /ЕО/ № 1122/2009г. е предвидено, че всяка проверка на място подлежи на контролен доклад, за да има възможност да се прегледат детайлите на проверката, като съгласно т. 2 от цитираната норма, на земеделския производител се дава възможност да подпише доклада, за да удостовери присъствието си на тези проверки и да направи забележки. Когато бъдат открити нередности земеделският производител получава и копие от контролния доклад. Ако нередностите са открити при дистанционна проверка възможността за подписване на доклада се предоставя преди компетентните власти да направят заключенията си от констатациите по всички намаления или изключения. Следователно независимо от констатираните при кръстосани проверки различия, е било задължително Разплащателната агенция да предприеме и други подходящи административни процедури, включително и проверки на място, както и да изиска от заявителя допълнителни доказателства във връзка с нередностите. След като не е извършил тези действия административният орган не е изяснил в пълна степен верността на установените несъответствия, нито е установил причините, довели до тях.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно в частта, с която е отказано финансово подпомагане по СЕПП и по СНДП, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, с оглед на което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, както и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на 2 200 лева, представляваща внесена държавна такса в размер на 50 лева, изплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1 850 лева и внесен депозит за вещо

лице 300 лева. По отношение размерът на адвокатското възнаграждение съдът намира направеното възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК от процесуалния представител на ответника за неоснователно, тъй като адвокатското възнаграждение в размер на 1 850 лева не е прекомерно с оглед на фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010 г. изх. № 02-280-2600/2935 от 02.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, Разплащателна агенция в частта, с която е отказано финансово подпомагане по СЕПП в размер на 57 530.88 лева и по СНДП в размер на 24 849.44 лева.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне, съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение в срок от 1 /един/ месец от влизането му в сила.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ да заплати на [фирма], [населено място], представлявано от М. Г. Ш., сумата в размер на 2 200 /две хиляда и двеста/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: